

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. května 2021 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících Mgr. Petry Černé a Mgr. Jozefa Liptáka,

takto:

Obžalovaný

J ■ F ■

narozený ■, v Kladně, trvale bytem ■, ■, adresa pro účely doručování ■, ■, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha-Ruzyně,

je vinen, že

1. dne 31. 8. 2020 kolem 22.10 hodin v ■, v ■ ulici, před vchodem do domu č. p. ■, se záměrem souložit s poškozenou nezletilou Š ■ M ■, narozenou v roce ■, využil své fyzické převahy, násilím zatáhl poškozenou do nedalekého porostu, kde ji strhl na zem na záda, opakovaně ji otevřenou dlaní a pěstí udeřil do obličeje, chytil ji za krk a táhl ji ke keři, přikázal jí, aby mlčela, jinak to s ní špatně dopadne, rdousil poškozenou, zvedl ji ze země a odvedl ji k místu zvanému ■, kde ji uchopil za ruce, znovu jí přikázal, aby mlčela, proti vůli poškozené jí svlékl oblečení za současného rdoušení a pohrůžek zabitím její matky, přetočil poškozenou k sobě zády tak, že klečela a opírala se rukama o zem, a když jí uvedeným způsobem znemožnil se bránit, přes její nesouhlas na ní vykonal nejprve vaginální pohlavní styk, a vzápětí anální pohlavní styk,
2. od 22.30 hodin dne 31. 8. 2020 do 01.30 hodin dne 1. 9. 2020 v ■, na travnatém porostu poblíž ulice ■ nutil poškozenou nezletilou Š ■ M ■ pod hrozbou usmrcení její matky, aby jej následovala do jeho vozidla a odjela s ním do Kladna, a když se to

poškozená zdráhala učinit, pevně ji uchopil za ruku a do vozidla ji odtáhl, načež ji odvezl proti její vůli do Kladna,

3. dne 1. 9. 2020 kolem 01.30 hodin v Kladně, ve [REDAKCE] ulici, naproti domu č. p. [REDAKCE], ve vozidle zn. Škoda Fabia, RZ [REDAKCE], se záměrem souložit s poškozenou nezletilou Š [REDAKCE] M [REDAKCE], pod pohrůzkou ublížení její matce přikázal poškozené, aby se přemístila na zadní sedačky, jednou rukou chytil obě ruce poškozené, které jí držel nad hlavou, přičemž poškozená ležela na zádech se skrčenýma nohama, druhou rukou poškozenou proti její vůli svlékal, líbal ji a přes její aktivní odpor na ní vykonal vaginální soulož,

tedy

- jednak pod body 1. a 3. jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, spáchal takový čin souloží a na dítěti,
- jednak pod bodem 2. jiného násilím a pohrůzkou násilí nutil, aby něco konal,

čímž spáchal

- jednak pod bodem 1. a 3. zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku,
- jednak pod bodem 2. přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let**.

Dle § 56 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO 411 975 18, částku ve výši 3 655 Kč.

Dle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Š [REDAKCE] M [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný při své výpovědi v hlavním líčení velmi podrobně popsal jeho vztah s poškozenou M [REDAKCE], a to od jejich seznámení dne 16. 5. 2020 prostřednictvím facebooku, až po události, které vyústily v jeho zatčení a vazbu. Popsal, kam spolu jezdili na výlety, že spolu trávili čas na chatě u Máchova jezera, to ještě ani poškozená nevěděla, jak se obžalovaný jmenuje celým jménem a už jí to matka dovolila. K prvnímu pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo dne 6. 6. 2020. Obžalovaný dále uvedl, že s ním poškozená v době jeho celozávodní dovolené strávila 10 dnů. Chodit spolu začali dne 25. 7. 2020. Dne 7. 8. 2020 přijel obžalovaný za poškozenou do [REDAKCE], mezi tím měl přesně spočítaný počet pohlavních styků, bylo jich v tomto období sedm. Když přijel obžalovaný 7. 8. za poškozenou, pustila ho přes balkon do bytu a byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

tam až do půl čtvrté ráno, ráno se po návštěvě nádraží na místo vrátil a opět chtěl do bytu vstoupit přes balkon, přičemž u dveří ulomil plastové kolečko na klíče. U tohoto byla matka poškozené, která slyšela, jak se baví o těhotenském testu a nazvala jej pedofilem a ptala se ho, proč si nenajde ženu blíží jeho věku. Má za to, že kvůli tomu, jak matka poškozené slyšela o těhotenském testu, tak to byl důvod, proč byl obviněn z porušování domovní svobody. O obvinění z porušování domovní svobody se ale obžalovaný dozvěděl až 23. 8., když na něj také zavolali policii. Stejně tak byl poškozenou křivě obviněn z projednávaného znásilnění, přičemž obžalovaný se domnívá, že důvodem je to, že si dovolil kritizovat matku poškozené v den, kdy na ní čekal dne 31. 8. před domem a poté spolu seděli na lavičkách nedaleko jeho auta, kterým do [REDAKCE] z Kladna přijel. Tam mu poškozená řekla, že ho miluje a ještě předtím mu doslova řekla: „*my to zítra stáhnem, miluji tě, bylo by fajn pořídít si tu holčičku, ta fotka s tím srdíčkem, to se ti povedlo*“. Po této větě od laviček odešli na [REDAKCE], kde došlo na sex.

3. Do [REDAKCE] za poškozenou obžalovaný přijel, aby si promluvili, až půjde ráno do školy, přičemž plánoval, že přespí v autě, ráno se uvidí a protože bude škola krátce, budou mít celé dopoledne v [REDAKCE]. Ten den měl jít původně na noční, ale kolem páté byl na pohotovosti, protože ho řezalo v oku. Doktor mu předepsal nějakou mast a řekl, ať přijde za týden na kontrolu. Obžalovaný zavolal zaměstnavateli, že nepříjde večer do práce, protože věděl, že bude mít neschopenku (přestože mu jí ošetřující lékař nevystavil) a v práci je prášno, což by pro oko nebylo dobré. Až pak se rozhodl, že pojede do [REDAKCE]. Nevzal si s sebou mobil ani hodinky, stejně tak nemohl zazvonit u jejich bytu, protože týden před tím na obžalovaného volali policii, což bylo tehdy, jak se dozvěděl o obvinění z porušování domovní svobody. Přesto měl za to, že se s ním poškozená bude chtít setkat, protože ve vztahu jí bránili její rodiče. Ohlásit předem se nemohl, protože ho poškozená měla v telefonu zablokovaného, zavolat ji také nemohl, její telefon čtyři dny nikdo nepoužíval. Svůj telefon nechal obžalovaný doma, protože nikomu nevolá a nepíše, navíc byl rozbitý a při hovoru z něj bylo špatně slyšet. S poškozenou si psát nemohl, ta to měla zakázané od své matky. S poškozenou se 31. 8. setkal obžalovaný náhodně, a to v době, kdy se již vracel k autu, že půjde spát. Poškozenou zastihl v době, kdy zvonila u vchodu, pozdravil ji, řekl jí, ať si jdou promluvit a ona souhlasila. Za ruce spolu od vchodu odešli, protože jeho na místě nesměl vidět otčím poškozené. Po několika metrech si poškozená dle obžalovaného otevřela kabelku, obžalovaný jí na kabelku položil ruku, načež poškozená s kabelkou smýkla, aby jí na ní obžalovaný nesahal a nehrabal jí ve věcech. Ani obžalovaný ani poškozená nepostřehli, že by z kabelky vypadly nějaké věci. Chvilí poté, se setkali s nějakým mužem, který byl mezi auty. Pak seděli společně na lavičkách, kde si poškozená všimla, že jí chybí mobilní telefon a řekla mu, že matce již psala, že bude do 15 minut doma. Právě touto dobou dle obžalovaného vymyslela geniální plán, kdy na obžalovaného za pomoci její matky nastražily stopy kolem vchodu. Od laviček následně zamířili na tzv. [REDAKCE]. Na místě si dal obžalovaný bonbon a než ho stihl rozbalit, poškozená už před ním byla jen v kalhotkách. Poté měli sex, nejprve orální, poté anální. Vše trvalo dle odhadu obžalovaného asi 20 minut. Následně spolu s poškozenou odjeli do Kladna, dala mu jen jedinou podmínku, a to, že chce stihnout školu, protože je to první den. Po celou dobu se poškozená o ztracený telefon vůbec nezajímala. Současně ale nechtěla být doma příliš brzy, aby vše nemusela vysvětlovat otčímovi. Na Kladně se nejprve zastavili u obžalovaného doma, obžalovaný se chtěl zastavit pro telefon a pro vibrátor, který koupil poškozené jako dárek. Poškozená po celou dobu čekala v autě a poté pokračovali do Rozdělova, kde zastavil obžalovaný na kraji parkoviště a zde opět došlo k pohlavnímu styku. Dle obžalovaného trval necelé tři hodiny, během kterých vystřídal pět poloh. Tou dobou byly zhruba čtyři hodiny ráno, obžalovaný to ví, protože se ho poškozená ptala na čas. Po sexu zamířili obžalovaný s poškozenou společně na benzinovou stanici Shell, pro bagety a cigarety, v tuto chvíli si poškozená dle obžalovaného všimla, že nemá kromě telefonu ani peněženku. Obžalovaný si rovněž vybavil, že poškozené způsobil tzv. cucflek na krku a při cestě na benzinku si všiml, jak si mačká kůži na pravé straně krku. Když došli k autu, odjeli s poškozenou znovu

k obžalovanému domů, kde si vyzvedl vibrátor a mobilní telefon, na kterém si všiml tří zmeškaných hovorů. Když se vrátil do vozu, a poškozené číslo ukazoval, objevili se u dveří na jeho straně policisté. Uposlechl výzvu, z auta vystoupil a pooděšel k policejnímu vozu, načež další policisté vyzvali také poškozenou, aby z auta vystoupila. Dle obžalovaného ani v tu chvíli nic neříkala. V obou případech, kdy byl obžalovaný doma a poškozená čekala v jeho autě, měla u sebe svou kabelku, a on se tudíž nemohl dopustit toho, že by jí odcizil nějaké oblečení. Dle obžalovaného poškozená věděla, že se v blízkosti jeho bydliště nachází služebna městské policie a v Zádušní policie státní, což měla mít poznamenáno i v mobilu a diáři. Že by poškozenou mohli shánět rodiče, když nedorazila domů, to chtěl obžalovaný řešit ze svého telefonu, obžalovaného nenapadlo, že budou takhle rychle volat policii. Kolikrát, když byla poškozená s obžalovaným na výletě, tak se po ní rodiče nesháněli i několik dnů. Na facebooku se seznámili tak, že poškozená první oslovila obžalovaného. O své minulosti jí řekl jen to, že byl zavřený, poškozená si to našla asi po měsíci na internetu, posílala mu i fotku z novin. Poškozená se mu svěřovala se svou minulostí a s tím, že ji mělo více mužů v minulosti znásilnit, správce ubytovny, kde bydlela a pak její bývalý přítel S. [REDAKCE] a M. [REDAKCE] L. [REDAKCE], který jí měl poutat a svazovat. Jedno jí stoprocentně věřil. Mluvila i o nějakém zážitku na koupališti, kdy se na ní mělo vystrídat pět dětí. Svěřovala se mu i s tím, že ji týrali rodiče a že několikrát utekla z domova. Její věk, a to, že není zletilá, obžalovaný věděl. Dne 15. 8. mu poškozená navrhla, že budou pokračovat jako kamarádi. Když ještě měli vztah, pohlavní styk nejméně ve třech případech iniciovala poškozená, jinak to bylo většinou vzájemné. Už jen kvůli její minulosti by si nedovolil na poškozenou v tomto ohledu naléhat. Pokud jde o dny 31. 8. a 1. 9., první v [REDAKCE] iniciovala poškozená a druhý byl vzájemný. Z vězení kontaktoval poškozenou proto, že jeden pohled jí posílal k narozeninám a druhý den před tím, než se rozhodl spáchat sebevraždu. Když se na něho byl pak v Ruzyni podívat psycholog, řekl mu obžalovaný, že poškozená má od sebepoškození přes dvě stě jizev, na což mu psycholog odpověděl, že potkal čiré zlo a může být rád, že skončil jenom v kriminále. Před poškozenou si na facebooku psal se slečnou, která byla ročník 2002, přidala si ho do přátel ona. Posílal jí nějaké dárky a zval ji na hokej, přišlo mu, že si dobře rozumějí. S jejími rodiči se neviděl, možná si něco psali, ale už neví co.

4. Při hlavním líčení byl dále v souladu s § 102 odst. 2 tr. řádu přehrán obrazový a zvukový záznam zachycující výpověď nezletilé poškozené Š. [REDAKCE] M. [REDAKCE] ze dne 2. 9. 2020, o níž byl pořízen protokol. Soud k uvedenému postupu přistoupil s ohledem na skutečnost, že osobní a opětovný výslech nezletilé nevyhodnotil jako vhodný. Důvody nutno spatřovat jednak v samotném věku poškozené a především pak s přihlédnutím k povaze a závažnosti událostí, jejichž oživování ve výpovědi a případně i formou četných dotazů stran v řízení před soudem, by mohlo poškozenou nepříznivě ovlivňovat. Ze samotného výsledku bylo zjištěno, že poškozená se v době incidentu znala s obžalovaným asi 5 měsíců, seznámili se na facebooku, kde jí obžalovaný požádal o přátelství. Hned druhý den za ní obžalovaný přijel do [REDAKCE], jezdili spolu po výletech. Byli spolu na Máchově jezeře, odkud však poškozená utekla, protože po ní obžalovaný požadoval sex, začal si tam na ni dovolovat. Dostala se pryč, protože napsala kamarádovi z Prahy, který ji tam vyzvednul. Postupně jezdil jak obžalovaný za poškozenou, tak ona za ním do Kladna. Podle facebooku si myslela, že je to mladší kluk, on jí ke svému věku říkal, že je mu 34 let. Zpočátku byl jejich vztah kamarádský, ale obžalovaný chtěl, aby z toho byl vztah partnerský, což ona nechtěla. Po čase začal obžalovaný obtěžovat i u nich doma a poškozená na partnerský vztah přistoupila s tím, že to spolu zkusí. Poškozená i v té době brala jejich vztah jako kamarádský, on jí psal, že ji miluje, ona to neopětovala. Obžalovaný na ni byl celkem hodný, jen měl často narážky na sex, k čemuž mu řekla, že na to si musí najít jinou. S jejími rodiči se obžalovaný příliš neznal, spíše od vidění, viděli ho, když se k nim vloupal a rozbil balkonové dveře. Když si našla nového partnera, obžalovaný to nevěděl, vymyslela si, že jde jen o kamaráda, bála se, aby mu případně obžalovaný neublížil. V době výsledku vztah s tímto mužem stále trval, ale pohlavní styk spolu v té době ještě neměli. Obžalovaný nebyl její první partner, i před ním měla sexuální partnery. Poškozená si

vybavila tři, a to J. S., M. L. a M. B. J. S. ji v jejich necelých patnácti letech znásilnil, kvůli čemuž se poškozená předávkovala a skončila v psychiatrické léčebně ve Velké Bíteši, což souviselo i s tím, že jí zemřela babička. I M. L. jí udělal „nedodělaný sex“, bude kvůli tomu soud, ale to nebylo tak zlé, jako to, čeho se dopustil obžalovaný. Ve 13 měl poškozenou znásilnit ještě J. S., což byl správce ubytovny, kde tehdy bydleli, ale nakonec z toho byl jen pokus a ještě jí dodnes S. dluží 5 000 Kč.

5. K samotným událostem, které se měly stát 31. 8. a 1. 9. 2020 poškozená uvedla, že jela za kamarádem do Telče, byli spolu venku asi do šesti a poškozená pak vyrazila za svým přítelem F. Po deváté večerní se vracela zpět do , kam přijela někdy po desáté. Cestou k domu poškozená napsala matce SMS zprávu, že je za 15 minut doma. Když se blížila ke vchodu, chtěla si vytáhnout z kabelky telefon a všimla si, že za ní někdo běží, ještě rychle třikrát za sebou zazvonila na domovní zvonek, ale už to nestihla, když ji obžalovaný chytil za pravou ruku, druhou jí dal pod krk a táhl ji od vchodu pryč. Už v tu chvíli věděla, že je to on. Při tom se jí otevřená kabelka rozsypala. Poškozená ještě leknutím zakřičela, on jí říkal, že udělala chybu, že si ho zablokovala na facebooku. Okna bytu, který je v prvním patře, mají na obě strany, tedy i ke vchodu, kde ji obžalovaný chytnul, to je kuchyňské okno a okno od pokoje. Později jí říkal, že tam na ni čekal a měl v plánu čekat i několik dnů, kvůli čemuž si vzal dovolenou. Cestou od vchodu poškozenou fackoval a bil, přičemž ta se jen kryla, hlavně hlavu. Bránit se příliš nešlo, měl větší sílu. Obžalovaný ji odtáhl ke keřům, dal jí ruku na pusku a opakoval, že udělala chybu. Poškozená se snažila obžalovaného přesvědčit, aby ji pustil, ale on ji stále držel za ruku a odvedl ji na . Varoval ji, aby nekřičela, poté už křičet ani nehodlala, trochu se dusila a také se bála, co by jí mohl udělat. ji obžalovaný svlékl, říkal, že je jen jeho a měl oplzlé řeči. Ona se snažila řídit radami matky, které jí dala pro podobné situace, už se nebránila a spíš se snažila na obžalovaného působit tak, že opravdu udělala chybu a uvědomuje si ji. Matka jí říkala, že musí v takových momentech přemýšlet, řešily to spolu, protože takových případů se dnes děje spousty. Obžalovaný ji přestal bít, přesto ji svléknul do naha, rozepnul si kalhoty a vykonal na ní pohlavní styk, při kterém jí držel ruce, aby se nemohla bránit. Ležel při tom nad ní, ona byla v poloze na zádech. Pohlavní styk byl vaginální, poté ji obžalovaný otočil a vykonal na ní také anální pohlavní styk. Místo bylo bokem od lidí, křičet poškozená sice mohla, ale bála se, co by se stalo, než by někdo stihl přijít nahoru k nim. Obžalovaný jí navíc říkal, že jestli nebude spolupracovat, tak že ví, kde bydlí a že se něco stane její matce, že nemá problém jít kvůli tomu do vězení, kde by spáchal sebevraždu. Po pohlavním styku, jehož trvání poškozená odhadla na hodinu, už ji obžalovaný nedržel, oblékla se, ale domů ji odejít nenechal. Obžalovaný ji odtáhl ke svému autu, kde musela nastoupit přes dveře řidiče, aby nemohla utéct a jeli do Kladna. Cestou nikde nestavěli, obžalovaný jel velmi rychle. Když přijeli do Kladna, zamířili nejprve k obžalovanému domů. Z auta se o útěk ani nepokoušela, poškozená věděla, že by to bylo zbytečné, bylo pozdě v noci a než by stihla cokoli udělat, obžalovaný by ji chytil. Auto bylo zamčené a pryč byl jen chvíli, do dvou minut se vracel, bydlel v přízemí. Od domu obžalovaného pokračovali na nějaké parkoviště, kde ji obžalovaný vyzval, ať si vleze na zadní sedadla, že si s ní užije. Opět při tom uváděl, že když nebude po jeho, ublíží někomu z blízkých poškozené. Měla strach, protože věděla, co je obžalovaný zač a jakou má minulost. Našla si o něm již dříve na internetu článek, že byl odsouzen na 14 let do vězení za vraždu. Když se ho na to ptala, nechtěl o tom obžalovaný mluvit a nechtěl jí prozradit ani své příjmení. Že by mu někdy vyhrožovala poškozená, že dostane obžalovaného do kriminálu, to se nestalo, spíše on sám hovořil o tom, že dříve normální život nežil. Na zadních sedadlech auta na poškozené obžalovaný vykonal další pohlavní styk, a to vaginální, který trval 3 hodiny, po nichž obžalovaný dosáhl vyvrcholení. Žádný gel ani krém nepoužili ani v jednom případě. Při sexu poškozené obžalovaný nijak neubližoval, jen jí způsobil zranění na krku. Poté vystoupili z auta a obžalovaný řekl, že půjdou na benzinku pro jídlo. Poškozené se udělalo špatně, zamotala se hlava a silně ji bolel podbříšek a „vnitřek“. Obžalovaný

jí dal prášek na bolest, která ustoupila, a vyrazili na benzinku, kde koupili dvě bagety a cigarety. Obsluhu na čerpací stanici se bála požádat o pomoc, protože věděla, čeho je obžalovaný schopný a bála se riskovat. Bylo jí tou dobou hrozně, cítila se jako kus hadru, chtělo se jí umřít, snažila se udržet v klidu a koukala do země. Obžalovaný u sebe žádnou zbraň neměl, poškozená u něj žádnou neviděla. Ona sama měla nožík v kabelce, ale tu jí obžalovaný vzal a nešlo ani o nůž, který by měla k obraně. Následně z benzinové pumpy se vrátili k autu obžalovaného a jeli zpět k němu domů, chtěl si tam nechat její kalhotky a tričko. Když byli před domem v [REDAKCE] ulici, objevili se na místě policisté, kteří jim řekli, ať si vystoupí z auta. Obžalovaný jí ještě stihl říct, že doufá, že ho poškozená nepodrazí. Když poškozená byla s nimi kousek stranou, řekla jim, co se stalo, to už viděla, že je v bezpečí, protože obžalovaný měl ruce za zády.

6. Vztah se svou matkou poškozená popsala jako dobrý, rozumějí si. Matka je na ni hodná, ale umí být i přísná. Její partner (otcím poškozené) je také v pohodě, ale dle poškozené je vcelku přísný, má výbušnější povahu, ale nikdy jí neublížil. Křičel na ni třeba kvůli tomu, jak se u nich objevil obžalovaný na balkoně a poškozená ho chtěla vyhodit a otcím jí vynadal, že vůbec neměla otevírat okno. Rodičům občas lhala, ale nikdy o zásadních věcech, ale jen v „podrobnostech“ (myšleny zřejmě drobnosti). Biologický otec jí na rozdíl od otčima ubližoval, resp. více jeho tehdejší partnerka. Poškozená hovořila o bití, škrcení i topení. Kde přesně skončil mobilní telefon z kabelky, když došlo k události, které popsala, poškozená neví. Právě mobilní telefon užívala jako nejčastější prostředek ke komunikaci s obžalovaným, konkrétně aplikaci messenger, kde jí obžalovaný psal velmi často, pokud nebyl v práci, tak prakticky neustále. Psal hodně zpráv, když neodpovídala, tak i volal.
7. Svědek prap. O [REDAKCE] B [REDAKCE] uvedl, že v rámci jedné z nočních služeb někdy na přelomu loňského srpna a září byli s kolegou vysláni do [REDAKCE], aby zjistili, zda je na místě obžalovaný. V rámci dalšího šetření po jeho osobě bylo zjištěno, že by se měl nacházet v blízkosti nám. Svobody, kde se posléze podařilo vypátrat jeho vozidlo a také obžalovaného a poškozenou Š [REDAKCE] M [REDAKCE]. Když dorazil svědek na místo, seděla poškozená na místě spolujezdce. U řidiče již byla dvoučlenná hlídka, která dorazila na místo první. Svědek a jeho kolega zamířili k poškozené a vzali ji několik metrů stranou, přičemž poškozená jim sdělila, že má z obžalovaného strach a nechce před ním nic říkat, nicméně na dotaz policisty, zda je schopna v krátkosti sdělit, co se jí stalo, uvedla, že byla znásilněna, a to vaginálně i análně, což bylo dle svědka patrné i na jejích pohybech při nastupování do policejního vozu. Ošetření však nežádala. Co měla na sobě, si nevzpomněl, ale byla obutá a její oblečení odpovídalo počasí a povětrnostním podmínkám. Poprvé s nimi poškozená promluvila až v okamžiku, kdy se nacházela mimo vozidlo. Dle svědka působila velmi rozrušeně, bojácně a ustrašeně, a bylo evidentní, že se něco stalo, přičemž ji nechtěli zatěžovat dalšími otázkami. Řekla jim ale, že k tomu došlo v [REDAKCE]. Vše trvalo jen několik minut, v autě se jim s ničím nesvěřovala. S obžalovaným svědek na místě nemluvil, věnovala se mu druhá hlídka, ale dle svědka s kolegy spolupracoval a odpor nekladl. Zda je k dispozici kamerový záznam ze zásahu z vozidla, svědek nevěděl, osobními kamerami vybaveni nebyli. Svědek si dále vybavil, že po obžalovaném se pátralo, neboť bylo podezření na únos, matka poškozené ohlásila, že se v [REDAKCE] našly na nějaké zastávce její osobní věci a ověřovalo se, jestli není poškozená s obžalovaným. Svědek si vybavil, že obžalovaný měl mít v ulici [REDAKCE] v Kladně bydliště a v těchto místech vyšla i lokalizace jeho telefonu.
8. Svědkyně J [REDAKCE] M [REDAKCE]á, matka poškozené, při hlavním líčení vypověděla, že její dcera se s obžalovaným seznámila přes messenger, psali si a po čase za ní začal také jezdit a po zhruba dvou měsících začali jezdit i na společné výlety. Tou dobou se svědkyně zdál v pohodě, dcera se vracela domů vždy na čas, o jeho skutečném věku a o tom, o kolik je straší než poškozená, ale nevěděla, řekla jí to až policie. Po nějaké době si obžalovaný začal dělat na poškozenou nároky, často ji kontaktoval a psal spousty zpráv, což se svědkyni nelíbilo a dceři to řekla. Dcera s ním

nechtěla nic mít dle odhadu svědkyně zhruba od začátku srpna 2020, kvůli tomu si ho zablokovala na sociálních sítích. Obžalovaný dal dokonce její dceři mobilní telefon, který ale svědkyně chtěla, aby dcera vrátila. Poškozená mu pak vracela i další věci, které jí dal a on je vyházel do kontejneru. Obžalovaný si ho ale nechtěl vzít zpátky a telefon poté rozbil o sloup. Svědkyně si vybavila moment, kdy se jim velmi brzy ráno dostal obžalovaný do bytu, konkrétně do pokoje Š■■■■, a to přes balkonové dveře, které vyvrátil. Již noc před tím, chtěla po poškozené, aby obžalovanému vrátila ten mobilní telefon a pak se dozvěděla, že na balkon vylezl již v noci před tím, než se přes ně dostal až do bytu. Od dcery ví, že předchozího večera tam strávil asi hodinu a nechtěl odejít. Když vpadl přes balkon do bytu, vyprovodila svědkyně obžalovaného přes chodbu ven a bála se to říct partnerovi, aby zase nekřičel, že si to poškozená zavinila tím, s kým se stýká. Obžalovaný pak svědkyni kvůli zničeným dveřím volal a nabízel za ně 5 000 Kč. Obtěžoval i Š■■■■, a to velmi urputně a neplatilo na něj ani, když mu s dcerou hrozily policií. Dle svědkyně bombardoval poškozenou SMS zprávami, chtěl, aby přijela za ním do Prahy (konkrétně uvedla: „musíš přijet, mámě lži“), tlačil na poškozenou a mnohdy přijel bez pozvání i on sám. Když poškozená neodjela, chtěl dokonce peníze za benzin kvůli zbytečné cestě. Dcera z něj měla dle svědkyně strach a bála se chodit i se psem ven, neboť obžalovaný byl schopen čekat na ni celou noc až do rána před domem. Obavy z obžalovaného připustila i svědkyně, právě kvůli tomu, jak byl neodbytný, poškozené psal nějaké dopisy i z vězení. V den, kdy se Š■■■■ ztratila, byla u kamarádů v Telči a asi čtvrt hodiny před večerním návratem domů svědkyni telefonovala, že se již vrací. Klíče neměla, protože je pořád ztrácela. Po čase skutečně někdo zazvonil, ale poškozená zvoní vždy třikrát a tentokrát se ozvalo jen dvojí zazvonění. Svědkyně vyhlédla ze dveří bytu, přes chodbu ke dveřím vchodovým, ale nikoho za nimi neviděla. Myslela si, že šlo asi o omyl, ale poškozená se stále nevracela. Snažili se jí s přítelem zavolat, ale telefon nezvedala. Její přítel poté šel ven, jelikož se mu vše nezdálo a venku v křoví našel telefon Š■■■■. Svědkyně v tu chvíli tušila co se děje a ihned měla podezření na obžalovaného. Policisté na místě našli také jízdenky z Telče, peněženku a další věci poškozené, sbírali tam i cigaretové nedopalky a vše přepásali páskou. Zda našly i nějaké další stopy a jaký vzorek bot měl mít obžalovaný, svědkyně neví. V minulosti si již poškozenou obžalovaný do Kladna odvezl, ale to s ním jela dobrovolně, jen mu pak předčasně utekla a vrátila se domů sama autobusem. Svědkyni poškozená řekla, že to bylo proto, že na ni obžalovaný měl naléhat kvůli sexu a i ho viděla, jak v obchodě kupuje „robertek“, proto utekla a vrátila se domů, kvůli čemuž pak obžalovaný psal nejen poškozené, ale volal i svědkyni a na Š■■■■ se vyptával. Poškozená jezdila s obžalovaným většinou jen na den, ale později i na dnu více. Takto jeli na nějakou chatu na Máchově jezeře, odkud opět poškozená dle svědkyně obžalovanému utekla, jel tam pro ni kamarád L■■■■ z Prahy. Záminkou pro útěk bylo, že obžalovanému poškozená řekla, že musí právě za svědkyní domů, aby jí pomohla s hlídáním vnoučat. Svědkyni se poškozená svěřila, že k sexu mezi ní a obžalovaným došlo, byť ho prý nechtěla. Právě naléhání sexem, bylo jedním z důvodů, proč s ním Š■■■■ už nechtěla po čase nic mít a zablokovala si ho i na sítích. Když Š■■■■ odjížděla s obžalovaným, nechávala svědkyni lístek s SPZkou jeho auta, adresou, kde bydlí. Nestalo se, že by poškozená byla pryč z domova, aniž by svědkyně věděla, kde se nachází. Používaly i ve zprávách podpis, který znaly jen ony, aby věděla, že je poškozená v pořádku. V současné době má poškozená dle svědkyně vztah s přítelem z Telče, u kterého byla v den, než zmizela. Zda už došlo na sex, o tom jí není nic známo, nový přítel svědkyni ujišťoval, že dá poškozené čas a nebude na ni tláčit. Od prosince ale již novinky v tomto ohledu nezjišťovala. Před obžalovaným měla také několik vztahů, vybavuje si ten s panem S■■■■ a pak nějakým M■■■■, L■■■■. To jsou sexuální partneři, o kterých od poškozené ví. Vybavila si také F■■■■ V■■■■, ale to dle svědkyně nebyl přítel poškozené, byl s ní na chatě dělat dřevo. S■■■■ poškozenou znásilnil na nějaké chatě, když jí nacpal prášky. To se svědkyně dozvěděla až po čase a s policií se to řešilo v souvislosti s tím, že S■■■■ zavraždil nějaké jiné děvče. L■■■■ byl takový výbušnější, tak po Š■■■■ vymáhal sex, aniž by chtěla, ve škole ji šikanoval. Měl také Š■■■■ znásilnit a to v parku v ■■■■■. O znásilnění se pokusil i J■■■■ S■■■■, což byl člověk z ubytovny, kde v jednu dobu s poškozenou bydlely. Opil se a na Š■■■■ to zkoušel,

což se dozvěděla z dopisu, který Š■■■■ napsala. Řešily, že poškozená nemá nejlepší výběr partnerů, ale dle svědkyně je v tomto poškozená dost naivní a i když chtěla každého jejího partnera předem vidět, stejně se nic nepozná. I v 17 má poškozená dle svědkyně myšlení stále spíš na 14, je dost důvěřivá a dětinská. Svědkyně poškozené i radila, jak by se měla chovat v případě, kdy by byla znásilněna. Poškozené řekla, že nemá plašit a ať si dobře rozmyslí, kdy případně uteče nebo bude křičet, aby jí pachatel nemohl chytit a uškrtnit. To jak to udělala právě s obžalovaným, bylo dle svědkyně dobře a svědkyně je ráda, že se poškozená chovala podle jejích rad. O minulosti obžalovaného se dozvěděla až někdy po tom incidentu s balkonovými dveřmi, Š■■■■ jí řekla něco o tom, že byl ve vězení, ale kvůli čemu to bylo, to byl pro svědkyni šok. V tom, co se mělo stát, věří svědkyně poškozené v plném rozsahu. Svědkyni je známo od právníka poškozené, jaký nárok na náhradu škody v tomto řízení vznesla, dozvěděla se to dva dny před hlavním líčením, že jde o 150 000 Kč. O té částce rozhodl právník. O tom, že by si poškozená s obžalovaným posílali nějaké erotické fotografie, není svědkyni nic známo a pokud by to tak mělo být, nevěřila by tomu. Dokáže si představit fotky v novém tílku nebo tričku, ale nahé ne. Jestli by se jí poškozená s něčím takovým svěřila, neví. O událostech a o tom, co měl obžalovaný poškozené způsobit, už se příliš nebavily, svědkyně nechtěla dceru deptat. Promluvily si o tom, když se poškozená zklidnila, ale i s ohledem na to, že se dříve poškozená sebepoškozovala, nechce svědkyně jítřit vzpomínky na tyto události.

9. Svědek F■■■■ Z■■■■ při hlavním líčení uvedl, že ví, co je u soudu projednáváno, ale on sám o tom příliš neví. V současnosti je poškozená jeho přítelkyní, občas u něho bydlí, občas přespává u své matky. S poškozenou spolu nespí, není ještě dle svědka ani plnoletá, bere ji jako přítelkyni a kamaráda. Strach z ní nemá, občas dostane od poškozené dětský pohlavek, aby si něco uvědomil, sem tam to svědek potřebuje. Vidat se s poškozenou začali asi dva týdny před tím, než se měla stát ta věc s obžalovaným. Seznámili se tak, že mu poškozená napsala na facebooku, pozval ji k sobě a poté se více poznali. Vztah v té době neměli ani on, ani ona, jen se mu svěřila, že byla dříve s obžalovaným, ale už se s ním v té době rozešla. O jejich vztahu toho svědek příliš neví, jen že má Škodou Fabii a pokusil se u poškozené doma rozbít nějaké okno. Kdy přesně se měli rozejít poškozená a obžalovaný, svědek neví, není si přesně jist ani tím, kdy se dali dohromady spolu. V srpnu měla poškozená zakázáno cestovat mimo ■■■■■, to jí zakázali rodiče, bylo to kvůli obžalovanému. I poškozená měla z obžalovaného strach. Na samotný incident se poškozené nijak nevyptával, ona mu jen říkala, že se jí o tom občas zdá. Svědek nejprve vypovídal, že k sexu mezi ním a poškozenou nedošlo, když mu byla posléze přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, připustil, že jednou k sexu došlo, iniciovala ho dle svědka Zavadila sama poškozená. On se do ničeho nehrne, když chtěla podruhé, už jí odmítnul. O jejím dřívějším sexuálním životě ví jen tolik, že již měla být v minulosti znásilněna, a to dvakrát nebo třikrát. K samotné projednávané věci si vybavil, že byla poškozená u něho, ale domů jí neodvezl, jela sama. Co měla na sobě za oblečení, již neví. Když chtěl zjistit, jestli došla v pořádku, už mu nebrala telefon. S poškozenou mluvil asi dva dny po incidentu, nemohla ani chodit, zhruba dva týdny trvalo hojení, jezdil za poškozenou tou dobou častěji, aby věděl, jak jí je. Svěřila se mu, co se jí stalo, že ji měl obžalovaný chytit u dveří, odtáhnul ji někam do křoví a pak do auta a do Kladna. Znásilnil ji údajně dvakrát, jednou ve křoví a podruhé na nějaké benzince a poté ho měla chytit policie někde v blízkosti jeho domu. Na podrobnosti se však svědek nevyptával.
10. Svědek E■■■■ K■■■■ vypověděl, že k projednávané věci může říci tolik, že u ničeho nebyl osobně. Vybavuje si, že kolem desáté večerní se měla poškozená vracet z Telče, psala ještě zprávu, někdo u nich doma zazvonil, ale pak už se nic nedělo. S poškozenou mají znamení, že zvoní třikrát, ale tentokrát se ozvalo jen dvojí zazvonění. Přítelkyně svědka (matka poškozené) se dívala i na chodbu, odkud vidí na dveře od vchodu, ale venku nikdo nebyl. Klíče Š■■■■ nenosila. Po čase, který svědek odhadl na 30 minut, se šel svědek podívat před dům, zkoušel jí volat, prošel zhruba 50 metrů po parkovišti, jestli tam Š■■■■ někde není, ale neviděl ji, a tak se vrátil domů. Když

uběhl další čas, dal si doma cigaretu, řekla mu přítelkyně, aby to šel zkusit znovu, to se šel podívat na druhou stranu domu, přičemž venku zkoušel poškozené opět volat a při tom našel pod stromkem telefon poškozené, který svítil, když jí svědek volal. Místo bylo mezi jejich vchodem a vchodem vedlejším (z druhé strany žádný není, jsou krajní vchod), asi 10 metrů od toho jejich. Bylo to na pravé straně, pokud by šel na místo zvané [REDAKCE], dal by se od vchodu doleva. Na to po poškozené venku nijak dál nepátral, vrátil se domů a volali policii z důvodu únosu, jeho nenapadlo, kdo to mohl být, ale přítelkyni ano, že by to mohl být obžalovaný, to policii sdělila. Policie přijela na místo, on sám byl u výslechu a fotili i místo, kde se telefon našel. Nikoho z vyšetřovatelů osobně svědek nezná. Svědek sám nic dalšího kromě telefonu nenašel, až policisté pak na místě našli i jízdenky z Telče, jaké další stopy zajišťovali, neví. K dřívějším problémům s obžalovaným si svědek vybavil incident se zničenými dveřmi od balkonu. Přítelkyně a poškozená mu řekly, ať na nich vymění kliku, že se obžalovaný přes dveře od balkonu vloupal do bytu. Když se svědek ptal, proč to nehlásily, měly prý strach, on se nepídil proč anebo z čeho. Stará se především o práci, kam chodí. Mezi vniknutím přes balkon a projednáváním věci uběhlo dle svědka asi 14 dnů. I balkon se nakonec hlásil až po tom únosu a znásilnění. Obžalovaného u nich doma svědek viděl, vybavuje si, že poškozené vozil nějaké věci a jezdil s ní na výlety. Z pozice otčíma do vztahu nijak nezasahoval, to by případně bylo na matce. Nezajímal se ani o minulost obžalovaného nebo o to, kolik mu je ve skutečnosti let. Stejně tak toho svědek příliš nevěděl o dřívějších partnerech poškozené. Ví, že v současnosti chodí s F [REDAKCE] Z [REDAKCE] a dříve byl J [REDAKCE] S [REDAKCE] a nějaký M [REDAKCE]. O vztahu se Z [REDAKCE] nic svědek neví, je skoro dospělá a svědka to nezajímá, na tyto záležitosti má poškozená matku. Svědek se nestará ani o to, s kým si poškozená píše, do telefonu se jí nedívá. Stará se o poškozenou zhruba od jejích 4 let, v době, když jí bylo 8 či 10, starala se o poškozenou její macecha K [REDAKCE] M [REDAKCE] a otec poškozené, oni žili v té době na ubytovně, odkud odešli kvůli štěnicím a nezaplacenému nájmu. Když byl svědek po únosu na policii, zhruba ve čtyři ráno, tak mu hlásili, že poškozenou našli, ať zavolá přítelkyni, aby neměla o poškozenou strach. Š [REDAKCE] domů přivezli až další den. Sám se jí na celou věc nikdy neptal, má vše zprostředkovaně jen od své přítelkyně, poškozenou tím nechtěl stresovat. Přítelkyně mu říkala, že byla znásilněná na [REDAKCE], což je místo asi 200 – 300 metrů od jejich domu. Věci kolem poškozené svědek příliš neřeší, když se vrátí domů, umyje se, nají se a sedne si k počítači. Maximálně se zeptá, co poškozená, ale více to neřeší. Osobně mu to ale připadalo, jak by se poškozené nic nestalo, připadala mu klidná a neví, jestli je to tím, že je flegmatická. Do zastavárny telefon poškozené nikdy svědek nedával, svůj ano. Svědek nikdy neviděl žádnou fotografii, na které by byla poškozená nahá, fotí se, když má nové oblečení. Svědkovi stejně tak není nic známo o tom, že by si kvůli obžalovanému dělala těhotenský test. Že poškozená jezdila s obžalovaným na nějaké výlety, to svědkovi známo bylo, ale nehlídal, jak dlouho je pryč, to je zodpovědnost matky poškozené. Má za to, že nejdéle byli pryč tak den či dva, možná tři noci. O celozávodní dovolené obžalovaného svědkovi nic známo není.

11. Svědek F [REDAKCE] V [REDAKCE] při hlavním líčení uvedl, že zhruba před rokem měli spolu s poškozenou krátký partnerský vztah, nyní jsou již jen kamarádi. Poznali se na facebooku, mají společné přátele a svědek si ji přidal mezi ty své, psali si, volali a pak za ní svědek přijel. Vztah vnímal jako plnohodnotný, co poškozená, to neví, ale zdálo se mu to v té době, že to chápe stejně. Za Š [REDAKCE] M [REDAKCE] cestoval asi 350 km, byli spolu na její chatě, a to asi týden. Došlo mezi nimi i k pohlavnímu styku, není si už jistý kolikrát, ale bylo to vícekrát. Impuls vzešel ze strany svědka a u poškozené nezaznamenal nic nestandardního ani žádný problém z její strany. V době, kdy byli na chatě, kontaktoval svědka přes facebook i obžalovaný, který mu říkal, že s poškozenou také něco má a není jediný. Na svědka to působilo jako snaha o provokaci. Š [REDAKCE] a mu k tomu nic neřekla. Její předchozí vztahy spolu nikdy neprobírali. O obžalovaném mluvila, říkala svědkovi, že na něj má špatné vzpomínky a trauma. Toto spolu řešili již v době jejich kamarádského vztahu, psali si i volali, od rozchodu si dlouho nepsali. Během vztahu hodnotí poškozenou jako hodnou. Chováním se dle svědka poškozená příliš nezměnila, ale o některých tématech nedokáže mluvit a

je „zaseklá“, jako např. když z legrace nadhodil téma análního sexu. O věcech ohledně obžalovaného sama nemluví, musel to z ní spíše páčit svědek sám. Slyšel ji kvůli tomu i brečet, když si telefonovali. Fotky si spolu vyměňovali, a to včetně nahých fotografií. Bylo to oboustranné. Partnerský vztah ukončil svědek, který si myslel, že ho poškozená podvádí právě s obžalovaným. Poškozená to ani příliš neřešila. Svěřila se mu, že byla s obžalovaným a také u něj, i když svědkovi řekla, že jede na chatu k tetě. Přiznala se svědkovi i k tomu, že měla s obžalovaným pohlavní styk, který nebyl úplně chtěný z její strany. Říkala mu také, jak utekla z nějaké chaty, na které poškozená s obžalovaným byla. Po rozchodu se kontakt svědka s poškozenou obnovil až poté, co byl předvolán na výslech, aniž věděl, o co jde, a když zjistil, že se to týká Š. M., tak jí volal a ona mu řekla, co se jí mělo stát a že obžalovaný je vrah a násilník. To do té doby svědek netušil. Jejich kontakt s poškozenou probíhá výhradně na dálku, po telefonu a to ve vlnách, je období, kdy si volají a píše častěji, jindy méně. O současném příteli, kterému říká F., mu poškozená říkala, že je to zvláštní vztah, že hodně užívá marihuanu a poškozená zvažuje, zda to neukončit.

12. Znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie se zvláštní specializací klinické psychologie Doc. PhDr. Jana Kocourková uvedla, že od doby zpracování písemného znaleckého posudku nezjistila nic, co by jí přimělo závěry korigovat, s poškozenou nebyla v kontaktu. Vlastní vyšetření, které bylo jedním z podkladů pro zpracování posudku, proběhlo dne 28. 11. 2020. K poškozené znalkyně konstatovala, že se její osobnost vyvíjí výrazně nevyváženě. Osobnost poškozené nese výrazné charakteristiky emoční nestability, citové deprivace a snížené sebekontroly a dle znalkyně lze říci, že má tendence k rizikovému chování k navazování rizikových vztahů. Intelektivní defekt u poškozené shledán nebyl. Z hlediska kognitivních funkcí a intelektu bylo zjištěno, že je poškozená v pásmu širší normy, nicméně je v určité míře oslabena, a to vzhledem k typu její osobnosti. Oslabení obecné věrohodnosti se může dle znalkyně projevovat zejména u zážitků, které jsou emočně ovlivněné, vlivem čehož může docházet ke zkreslení při reprodukci tohoto typu událostí. Znaleckým vyšetřením nicméně nebylo zjištěno, že by si uvedené události vymyslela a nebyl zjištěn ani přímý a účelový důvod k uvádění nepravdy. Pod vlivem emocí však dle znalkyně může u poškozené docházet k oslabení či naopak zesílení reprodukce prožitků, přičemž nelze obecně říci, kdy se uchýlí kterým z těchto směrů, záleží na jejích subjektivních důvodech. Vzhledem k typu osobnosti poškozené může dle znalkyně snadněji užít lež, a to únikovou nebo účelovou, kdyby situaci nedokázala řešit jinak, může si určitou realitu přizpůsobit tomu, co je v tu chvíli pro ni důležité. Toto přizpůsobení však zasahuje spíše do dílčích aspektů reprodukce. Báňná lhavost poškozené zjištěna nebyla. V době vyšetření již u poškozené odeznívaly znaky posttraumatické reaktivity, vycházely z poškozenou popsaných příznaků, které lze hodnotit jako akutní reakci na stres. Vztah poškozené k obžalovanému vyhodnotila znalkyně zprvu jako pozitivní (počátky vztahu), nicméně v době vyšetření již dle znalkyně byl vztah nepochybně negativní. Nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo pomstě poškozené za neopětované city. Psychický stav prožité události dle znalkyně poškozenou ovlivnily a vedly k psychickému diskomfortu, ovlivnění jejího sexuálního života zjištěno nebylo. Ve svých závěrech zhodnotili s kolegou, který zpracovával pasáž posudku týkající se psychiatrické části, i dřívější znalecké posudky zpracované k poškozené. Vědomi si byli jak dřívější hospitalizace poškozené na psychiatrii (rok 2018), tak také jejího sebepoškozování v minulosti. Se závěry předchozích znaleckých posudků zjištění v této věci ohledně poškozené v rozporu nejsou. Ke konkrétním závěrům či užítým termínům v cizích posudcích se znalkyně podrobněji vyjadřovat nemohla. K otázkám na dílčí konkrétní rozpory v rámci odpovědí poškozené u specifických testů a samotného rozhovoru, je třeba dle znalkyně vnímat, že jsou to odlišné disciplíny a je rozdíl v reaktivitě, přičemž při utváření konečných závěrů posudku si tohoto byli znalci vědomi.

13. V rámci hlavního líčení byl dále slyšen znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací psychiatrie dětská a dospělých, MUDr. Jiří Koutek, Ph.D, tento se odvolal na závěry písemného vyhotovení posudku. U poškozené byly shledány příznaky posttraumatické reaktivity a její chování nebylo dle znalce v rozporu s těmito závěry. Takovéto stavy by v případě, že jsou řádně léčeny, měly odeznít, již v době vyšetření, které bylo prováděno s časovým odstupem od údajné události, došlo ke zlepšení stavu. K výkyvům a návratům těchto stavů může dojít v reakci na připomínání událostí, které stav vyvolaly. Souvislost mezi posttraumatickou poruchou a intelektovými schopnostmi nelze dle znalce obecně konstatovat, daná porucha může postihnout průměrného i nadprůměrně intelektově disponovaného člověka. Spíše by mohl být podstatný charakter a struktura osobnosti a to, jak je který jedinec citlivý. Posttraumatickou poruchu v obecné rovině simulovat lze, lze uvádět příznaky. Konkrétně ve vztahu k poškozené, se dle znalce vnímání stresových situací může projevovat tak, že je může vnímat intenzivněji. Základním zdrojem, se kterým znalci pracují, je to, co posuzovaný uvádí, určit konkrétní zdroj těchto problémů jim nepřísluší. Závěry vypracovaného posudku zohlednily i ten fakt, že se poškozená v minulosti sebepoškozovala.
14. Ze znaleckého posudku zpracovaného k osobě obžalovaného z odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie bylo k obžalovanému zjištěno, že tento netrpí žádnou duševní poruchou, chorobou či sexuální deviací a netrpěl jimi ani v době, kdy mělo dojít ke spáchání projednávané trestné činnosti. Jeho schopnosti ovládací a rozpoznávací byly zachovány v plné míře, přičemž z hlediska lékařského s ohledem na příslušné specializace neshledal znalec MUDr. Luděk Daneš, CSc. důvod k navržení případných ochranných opatření. Obžalovaný není osobou závislou na návykových látkách či alkoholu, je duševně zdravý, netrpí sexuální deviací a je intelektově nadprůměrný. Prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DSc. nezjistil u obžalovaného znaky svědčící o zvýšené agresivitě, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencích ke konfabulacím či o závažnějším narušení základních psychických funkcí, jimiž jsou percepce, paměť, myšlení a pozornost. Osobnost obžalovaného hodnotí bez výraznějších anomálií, bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Jeho afektivita a psychika jsou méně stabilní. Co se týče možností resocializace, hodnotí znalci jako pozitivum duševní zdraví a nadprůměrný intelekt obžalovaného, naopak negativně by v tomto směru mohla působit postojová uzavřenost obžalovaného, popírání a absence postojů viny.
15. Z protokolů o ohledání místa činu a přiložené fotodokumentace bylo soudem zjištěno místní uspořádání veřejného prostranství v okolí bydliště poškozené v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] a v okolí dalších vchodů č. o. [REDAKCE] a [REDAKCE] včetně zachycení přesných míst, na nichž byly v rámci ohledání dne 1. 9. ve 2.29 hodin nalezeny a zajištěny stopy (nedopalek cigarety, autobusové jízdenky, trasologická stopa, peněženka a zapalovač). Stejně tak si na základě uvedených protokolů mohl soud učinit obrázek o místech, na nichž mělo dojít k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou, tj. na tzv. [REDAKCE] v parku při ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] (včetně místa nálezu stopy - papírků od bonbónů) a na parkovišti u fotbalového hřiště [REDAKCE] ve [REDAKCE] ulici v Kladně.
16. Z protokolů o prohlídce těla obžalovaného a poškozené je patrný jejich vzhled krátce po šesté hodině ranní dne 1. 9. 2020, tj. nedlouho poté, co byli policejními hlídkami nalezeni ve vozidle obžalovaného v ulici [REDAKCE] v Kladně. U obžalovaného bylo fotograficky zadokumentováno také jeho oblečení a obuv, které dne 2. 9. 2020 vydal orgánům činným v trestním řízení. Dechové zkoušky na přítomnost alkoholu byly u obou negativní. V případě poškozené lze z protokolu o prohlídce těla zjistit také rozsah a vzhled poranění, jakož i stav oblečení, kdy na její mikině jsou z fotografií patrné zbytky trávy. V případě poškozené byl zpracován ještě protokol o prohlídce těla dne 7. 9. 2020, na základě čehož si bylo možno učinit obrázek o změnách ve vzhledu poranění s odstupem šesti dnů. O zdravotním stavu poškozené dále vypovídají lékařské zprávy

zpracované v rozmezí od 1. 9. 2020 do 2. 9. 2020 lékaři Oblastní nemocnice Kladno, u nichž poškozená absolvovala vyšetření na oddělení chirurgickém a gynekologicko-porodnickém. V lékařských zprávách jsou zaznamenány známky násilí na krku a v oblasti konečníku, z gynekologického vyšetření naopak vyplynulo, že pochva poškozené byla bez poranění. Ke zranění poškozené byl taktéž zjištěn podrobný výpis léčebných výloh, jež vznikly v souvislosti s ošetřením poškozené.

17. Dne 1. 9. 2020 byla provedena také prohlídka vozidla obžalovaného – Škody Fabia RZ [REDACTED], v němž byly nalezeny mimo jiné dvojce dámské kalhotky, dále vibrátor spolu s náhradními bateriemi, mobilní telefon a dámská kabelka.
18. Z protokolu o prověrce na místě bylo soudem zjištěno přesné místo, kde svědek K [REDACTED] našel mobilní telefon poškozené, kdy toto se nachází nedaleko vchodu do domu na adrese [REDACTED] v [REDACTED] ve směru k vedlejšímu vchodu mezi dvěma tujími.
19. Soud měl dále k dispozici pohlednici a dopis, které obžalovaný poškozené zasílal z vazební věznice. Na pohlednici tituluje obžalovaný poškozenou jako „potvoru“ a přeje jí vše nejlepší k sedmnáctým narozeninám, přičemž text pohledu končí slovy: „*Ničeho nelituju; miluju Tě ♥ [REDACTED]*.“ V dopise ze dne 24. 9. 2020 vyznává obžalovaný poškozené lásku a vzpomíná na společné chvíle s poškozenou, přičemž o den později se pořezal ve věznici na krku.
20. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie bylo zjištěno, že na vatových tampónech z klenby poševní a zevního pohlavního ústrojí byla v obou případech prokázána přítomnost spermií, přičemž z odborného vyjádření z odvětví genetiky je zřejmé, že se na těchto stopách nacházela DNA obžalovaného.
21. Další odborné vyjádření, které měl soud k dispozici, bylo zpracováno z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, kdy zkoumání byl podroben mobilní telefon Samsung Galaxy A50 nalezený ve vozidle obžalovaného. V telefonu byla zajištěna jednak galerie fotografií a dále komunikace obžalovaného přes aplikaci messenger. Z této bylo zjištěno, že poškozená si naposledy touto cestou psala s obžalovaným dne 15. 8. 2020, od té doby žádnou zprávu od poškozené obžalovaný nedostal. Dne 14. 8. 2020 komunikace mezi obžalovaným probíhala následujícím způsobem:
 - poškozená: *Je to tvé 😊*
 - obžalovaný: *Omyl, jediný co mi patří seš ty!!!* (6 smajlíků s polibkem)
 - p: *Já ti nepatřím. Nejsem žádný majetek !!!!*
 - o: *Chodíme s spolu a o to co se právě snažíš je sviňárna a vychcanost!!!*
 - o: *Proč neřešíš peníze co sis brala, ty ti nesmrdeš, že??*
 - p: *Když myslíš... Navíc.. byla to tvoje volba. 😊 Párkrát jsem ti i řekla že to nechci at' si to necháš 😊*
 - o: *Joo a také po třech týdnech kamarádství si mi řekla, budeš to mít pokaždý, když za mnou přijedeš*
 - p: *Protože jsem chtěla mít klid... Už sem ti to vysvětlovala 😊*
 - o: *Jak mám poznat, kdy lžeš??*
 - o: *Musím do práce, zítra je na tohle celý den, aboj prcko moje* (smajlík s polibkem)
 - p: *Řekla jsem to z důvodu toho, že ty si se na mě "vrhl" a užíval sis, zatímco já jsem to nechtěla. Tak jsem ti to řekla kvůli tomu aby byl klid!! Ahoj*
 - o: *Ne, hned na začátku si řekla, hlavně se do mě neudělej, neberu prášky* (ruka s palcem nahoru) 😊
 - o: *Vím to, byl sem u tobo* (3 rozesmátí smajlíci)
 - p: *Abych aspoň něčemu zabránila. Kolikrát ti to budu muset ještě zopakovat* (tzv. facepalm, smajlík vykrucující oči) 😊😊😊

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

22. V rámci provedené zálohy bylo dále zjištěno, že obžalovaný si prostřednictvím aplikace zhusta psal s velkým počtem dalších dívek, kdy je patrné, že tyto oslovoval za účelem osobního setkání, zval je do Kladna, ptal se na jejich věk, přičemž je z komunikace zřejmé, že jde o dívky ve věku obdobném jako poškozená, ne straší než 18 let. Jen v období od 24. 8. 2020 do 30. 8. 2020 tímto způsobem komunikoval obžalovaný s deseti dívkami, potažmo profily, které nesou dívčí jména. Obdobně byla zajištěna data z mobilního telefonu poškozené, z nichž bylo zjištěno, že komunikace poškozené s obžalovaným probíhala i přes SMS zprávy naposledy 15. 8. 2021, přičemž v telefonu se nacházely i zprávy ze dne 31. 8. 2021, kdy poškozená odeslala kontaktu „Mamka“ ve 22.08:55 SMS zprávu. „*Cca za 15 min. Jsem doma*“ a následují již jen tři příchozí zprávy od kontaktu „[REDAKCE]“ v 22.22:47 „*S[REDAKCE] ozvy se prosím jak budeš moc já tu brečím pác mám o tebe strach zda jsi už doma a jsi v pořádku. Dekuji A pozdravuj ode mě mamku*“ a dvě zprávy od kontaktu „[REDAKCE]“ ve 23.39:46 a 23.47:16 „*Kde seš*“ a poslední zpráva v telefonu poškozené „*Nevím co se děje volám policii*“. Komunikace v aplikaci messenger odpovídá té, která byla zjištěna z telefonu obžalovaného.
23. Na kamerovém záznamu z benzinové stanice Shell (byl v hlavním lícení přehrán) je zaznamenán příchod obžalovaného a poškozené na tuto stanici v brzkých ranních hodinách dne 1. 9. 2020, přičemž ze záznamu je patrné chování obou osob, které nejprve volným krokem přicházejí společně, a obžalovaný v rámci návštěvy stanice nakupuje u ženské obsluhy bagety, zatímco poškozená čeká pár metrů za ním a poté opět společně krokem benzinovou stanici opouštějí.
24. Z telefonátu na linku 158 bylo zjištěno, že matka poškozené dne 1. 9. 2020 v 00.39:22 kontaktoval policii na tísňové lince, přičemž hovor začíná žádostí, aby policie přijela do místa jejího bydliště v [REDAKCE] jelikož F[REDAKCE] asi unesl jejich holku. Operátorovi sděluje, že muž našel telefon u baráku, protože jim někdo zvonil a dcera jí psala, že má být za 15 minut doma. Z telefonátu je rovněž patrné značné rozrušení v hlase svědkyně J[REDAKCE] M[REDAKCE].
25. K osobě poškozené měl soud dále k dispozici zprávu z Dětské psychiatrické nemocnice ve Velké Bíteši, kde byla poškozená hospitalizována od 29. 5. 2018 do 28. 6. 2018 po demonstrativním suicidálním pokusu. Stejně tak byla k dispozici zpráva Magistrátu města [REDAKCE] o výchovných poměrech v rodině poškozené ze dne 16. 9. 2020 popisující dohled orgánu OSPOD od roku 2006 do září 2019. Jakožto listinné důkazy provedl soud k důkazu rovněž dva znalecké posudky zpracované k osobě poškozené v jiných trestních věcech, přičemž konkrétně šlo o posudky z odvětví psychologie ze dne 6. 6. 2020 (PhDr. Jaroslav Veselý) a ze dne 25. 8. 2017 (PhDr. Libor Pytel). Konkrétně šlo o trestní věci vedené proti M[REDAKCE] D[REDAKCE] a J[REDAKCE] S[REDAKCE], kteří se měli (J[REDAKCE] S[REDAKCE] byl pravomocně odsouzen za zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku) obdobně jako obžalovaný dopustit protiprávního jednání vůči poškozené v oblasti sexuální.
26. K osobě obžalovaného soud zjistil, že proti obžalovanému nebylo vedeno přestupkové řízení. Trestní historie obžalovaného je patrná z opisu Rejstříku trestů, v němž má obžalovaný dva záznamy, kdy první odsouzení je pro trestný čin vraždy, kteréž se dopustil trýznivým způsobem, a to v souběhu s trestným činem krádeže, za což mu byl rozsudkem Krajského soudu v Praze, sp. zn. 1T 61/2005 ze dne 12. 9. 2005 uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 14 let, který vykonal dne 22. 3. 2019 (spis v dané věci měl soud k řízení připojen). Druhý záznam v Rejstříku trestů obžalovaného pochází z rozhodnutí Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou, sp. zn. 2T 5/2019 ze dne 25. 3. 2019, jímž byl odsouzen za spáchání trestného činu krivého obvinění dle § 345 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu ve trvání 30 měsíců (do 24. 10. 2021). Z návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství v [REDAKCE] ze dne 3. 9. 2020 soud zjistil, že

obžalovanému je kladeno za vinu, že se dne 7. 8. 2020 v době kolem 0.00 hodin a následně v době kolem 7.30 hodin dostal přes balkonové dveře do bytu poškozené, přičemž poškozená i její matka jej vyzývaly, aby byt opustil. Jeho počínání je v dané věci státním zástupcem kvalifikováno jako trestný čin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

27. Provedeny naopak nebyly důkazy navržené obžalovaným, a to konkrétně výsledky svědkyň Z. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a K. [REDAKCE] M. [REDAKCE] a dále nebylo vyhověno návrhu obžalovaného na osobní výslech poškozené. Soud s ohledem na její věk využil ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu a provedl důkaz její výpovědi procesním způsobem, aniž by bylo třeba poškozenou znovu zatěžovat dalším výsledkem, protože tento důkazní návrh soud nevyhodnotil jako důvodný. Stejně tak výpovědi obou svědkyň s projednávanou věcí nijak nesouvisí, nejde o přímé svědky, ani osoby, které by mohly jakkoliv přispět k objasnění věci, na niž nemají žádnou vazbu. Svědkyně K. [REDAKCE] byla cílem předchozího počínání obžalovaného, kdy ji měl obtěžovat svými telefonáty, zprávami, nevyžádanými dary a návštěvami, nicméně tyto okolnosti byly probírány v rámci příslušného trestního, potažmo přestupkového řízení a není důvod, aby o nich svědkyně vypovídala také v projednávané věci, s níž souvisí toliko v osobě obžalovaného, k jehož osobě však soud načerpal dostatek zjištění již z důkazů provedených. Obdobně výslech svědkyně K. [REDAKCE] M. [REDAKCE], která měla poškozenou v minulosti vychovávat, nemá, čím by dle názoru soudu přispěl k objasnění relevantního skutkového děje, kterým byly události z 31. 8. na 1. 9. 2020, kdy soud nezaznamenal ani náznak toho, že by navrhovaná svědkyně o těchto událostech vůbec věděla. To, že kdysi v minulosti (odstup několika let) poškozenou vychovávala, nepředstavuje natolik zásadní vazbu s poškozenou, aby se tímto výsledkem prodlužovalo dokazování ve vazební věci.
28. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaného byla prokázána bez jakýchkoli pochybností.
29. V projednávané věci není sporu o tom, že mezi obžalovanou a poškozeným došlo dne 31. srpna 2020 k pohlavnímu styku, a to konkrétně v místě zvaném [REDAKCE], nedaleko od místa bydliště poškozené, následně k nočnímu přejezdu obžalovaného a poškozené do Kladna a k dalšímu pohlavnímu styku na zadním sedadle auta obžalovaného, které bylo tou dobou (1. září 2020) zaparkováno na parkovišti v ulici [REDAKCE] v Kladně. V tomto rozsahu se výpovědi obou klíčových aktérů, tj. obžalovaného a poškozené shodují. Z hlediska projednávané věci však bylo třeba zjistit především to, zda dané události proběhly dobrovolně, resp. se souhlasem poškozené, o čemž již shoda nepanovala. Zatímco obžalovaný se hájil tím, že k pohlavnímu styku došlo v obou případech se souhlasem poškozené (v [REDAKCE] dokonce na její popud), tvrzení poškozené tomu neodpovídala, kdy tato od počátku tvrdila, že měla pohlavní styk s obžalovaným zcela nedobrovolně a byla k sexu v obou případech donucena násilím, případně jeho hrozbou, stejně jako byla hrozbě násilí vůči své matce vystavena při rozhodování o tom, zda pojede či nepojede s obžalovaným do Kladna. Na základě předestřené výchozího stavu by se mohlo jevit, že již jen z logiky věci pokud jedna z osob s pohlavním stykem nesouhlasila, postačuje takové stanovisko ke spolehlivému závěru o celé věci, neboť právě tvrzení té které osoby přímo vystihuje její vůli a vnitřní rozpoložení, které zaujímá a pokud poškozená hovořila o tom, že sex s obžalovaným mít nechtěla, je vše jasné. Perspektivou trestněprávní se však toliko s tvrzením poškozené spokojit nelze a bylo třeba zasadit výpovědi obžalovaného a poškozené do kontextu všech provedených důkazů. Teprve na základě tohoto postupu dospěl soud k jednoznačnému závěru prostému jakýchkoliv pochybností, že výpověď poškozené je zcela důvěryhodná a nachází oporu v dalších důkazech.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

30. Předně je třeba říci, že poškozená byla znalecky vyšetřena a nebylo shledáno nic, co by zásadním způsobem podkopávalo její důvěryhodnost v očích soudu. Naproti tomu v případě výpovědi obžalovaného, bylo nalezeno několik momentů, které jím líčený skutkový děj znevěrohodňují. Za podstatný moment shledává soud již jen to, jak, proč a kdy obžalovaný do [REDACTED] za poškozenou vyrazil, aniž se jí jakkoliv předem ohlásil. Byť sám nepopíral, že záměrně zvolil den před prvním školním dnem, aby se s poškozenou najisto setkal, nutno také zohlednit, že se za tímto účelem omluvil z práce, kdy krátce před tím se nechal vyšetřit lékařem kvůli problému s okem, který ho sice měl limitovat v tom, aby do práce šel, ale již ne tak v tom, aby za volantem svého vozu na noc odřídil přes sto kilometrů do [REDACTED] a posléze zpět. Zásadní z pohledu soudu je také, to, že si s sebou obžalovaný nevzal mobilní telefon, když tvrdil, že takto jednal proto, že by se poškozené stejně nedovolal, a v podstatě, že mobilní telefon ani příliš nepoužíval, což jsou však tvrzení z pohledu soudu krajně nevěrohodná, neboť právě mobilní telefon představoval pro obžalovaného a poškozenou jeden ze základních prostředků jejich vzájemné komunikace a pokud by tedy chtěl, aby o něm poškozená věděla a měl by snahu o setkání vědomé, nabízelo by se nepochybně vzít telefon s sebou, tím spíše, že obžalovaný hodlal (dle jeho vlastních slov) v J[REDACTED] nocovat a trávit zde delší čas. Přehlédnout pak jistě nelze ani okolnost, že v trestní věci, kde došlo k odsouzení obžalovaného pro vraždu, byl právě mobilní telefon, a to poškozené jedním z důkazů, který výrazně přispěl k jeho odhalení, pročť si nepochybně je vědom možností, které se s trasováním a zjišťováním polohy, a to i zpětným u mobilních telefonů nabízejí.
31. Důvěru ve výpověď obžalovaného významně oslabuje také to, za jakých okolností poškozená nedorazila dne 31. srpna domů. Ačkoliv poškozená i svědci K[REDACTED] a J[REDACTED] M[REDACTED] shodně uvedli, že poškozená se ještě krátce před návratem domů hlásila SMS zprávou (potvrzuje i analýza mobilního telefonu), v níž psala, že už se blíží domů, poté dokonce zazvonila na domovní zvonek (nezazvonila třikrát, jak bylo zvykem) a od té doby přestala s rodiči zcela komunikovat a nepodala o sobě vůbec žádnou zprávu. Pro soud je neakceptovatelná hypotéza, že by poškozená takto radikálně proměnila zažité zvyky ohledně toho, jak se rodičům hlásí, aniž by k tomu byla donucena vnějšími okolnostmi. Vypovídající v tomto směru je počet zazvonění, který neodpovídal mezi poškozenou a rodiči smlouvenému počtu tří zazvonění, ale došlo jen na zazvonění dvě, jak shodně potvrdili svědci K[REDACTED] a J[REDACTED] M[REDACTED]. Pakliže by poškozená chtěla dát rodičům na vědomí, že je doma, neměla by nejmenší důvod nezvonit stejně, jako vždy a pokud by naopak zvonit nechtěla, nemusela tak činit vůbec. Vysvětlení, že byla v průběhu zvonění na domovní dveře od zvonků odtažena násilně, naopak velmi přesně zapadá do dvojího zazvonění. Pro stejný závěr pak svědčí rovněž tak i další důkazy, a to sice nálezy osobních věcí poškozené v blízké vzdálenosti od vchodu do jejího bydlíště. Svědek K[REDACTED] zde nejprve náhodou objevil její stále zapnutý mobilní telefon, a to ve chvíli, kdy již doma poškozenou postrádali a bylo jim divné, že domů nedorazila. Zmínit je třeba také nálezy dalších věcí policií, kdy šlo o jízdenky z Telče, kde poškozená trávila předchozí odpoledne a také její peněženka a zapalovač. Zejména v případě mobilního telefonu a peněženky se soud nespokojil s vysvětlením obžalovaného, že byť si poškozená ztrátu těchto věcí všimla, nijak jí neřešila a dobrovolně se měla vydat na cestu s obžalovaným z [REDACTED] do Kladna. To, že nemá telefon, si při tom dle tvrzení obžalovaného poškozená všimla již na lavičkách, kde měli sedět před tím, než došlo k prvnímu pohlavnímu styku mezi nimi. Při vědomí toho, že poškozená byla v té době šestnáctiletá dívka, pro kterou byl mobilní telefon zásadní ne-li nejdůležitější komunikační prostředek pro spojení s rodiči, přáteli a světem jako takovým, je krajně nepravděpodobné, že by nad ztrátou telefonu tzv. mávla rukou, nevydala se ho pokusit najít a namísto toho zamířila s obžalovaným na odlehlé místo v parku, aby se s ním mohla vyspat. Zohlednit je třeba také to, že poškozená nepochází z nikterak movité a finančně nadprůměrně situované rodiny, pročť ztrátu hodnotné věci, jakou je mobilní telefon, by jistě pocítovala velmi výrazně. Nález všech uvedených věcí současně odpovídá směru k místu, kde byla poprvé obžalovaným znásilněna.

32. Dalším aspektem, který podporuje tvrzení poškozené je chování jejích rodičů, resp. matky a otčima E. K., kteří zalarmovali policii, jakmile objevili telefon poškozené, což nepochybně přispělo také k tomu, jak rychle byla vypátrána na Kladně. Ačkoliv obžalovaný tvrdil, že rodiče o poškozenou nejevili valný zájem a nechávali ji s ním jezdit po výletech, případně trávit několik dnů mimo domov, je evidentní, že takto se chovali jediné ve chvílích, kdy měli představu o tom, kde se poškozená nachází. Naproti tomu v den, kdy obžalovaný poškozené neumožnil, aby se domů vrátila tak, jak matce ještě krátce před tím hlásila, rodiče začali poměrně rychle tuto situaci řešit a po poškozené se intenzivně sháněli, což obnášelo nejen telefonování, ale i zprávy a vyptávání po kamarádech. Tato zjištění jen podtrhují, že šlo o nestandardní situaci, kterou vyvolal obžalovaný tím, že poškozenou za zálohy přepadl u vchodu do domu a odvezl proti její vůli z . Za významné považuje soud také to, že matka poškozené již v rámci telefonátu na linku 158 uvedla operačnímu pracovníkovi, že z celé věci podezírá obžalovaného a domnívá se, že právě on poškozenou unesl, což je zcela vypovídající ohledně toho, jak rodina poškozené na obžalovaného nahlížela, a že nešlo o běžného přítele, u kterého by jednak nebylo standardní bezprostřední hlášení věci policii a také by zřejmě napadla slova o únosu, pakliže by byl předpoklad, že se poškozená „ztratila“ s obžalovaným dobrovolně.
33. Je pravdou, že i obžalovaný připouštěl, že nebyl v bydlšti poškozené vítaným hostem, nicméně hovořil o tom, že toto byl postoj toliko jejích rodičů a nikoliv samotné poškozené, a proto se za ní do vydal i přesto, že si byl vědom, že na něho bylo nedlouho před tím podáno trestní oznámení pro porušování domovní svobody a nejméně v jednom dalším případě byla volána kvůli jeho přítomnosti v ulici policie. Z komunikace, kterou měl soud k dispozici z telefonů obžalovaného a poškozené je však evidentní, že nejméně od 15. 8. 2020 mezi obžalovaným a poškozenou v podstatě žádná komunikace neprobíhala a zprávy, které si vyměnili dne 14. 8. 2020, vypovídají o značně odměřeném tónu poškozené vůči obžalovanému, který je naopak vcelku naléhavý a neodbytný, kdy přehlédnout nelze ani manipulativní konverzační techniky, které vůči poškozené užíval. Z komunikace je také patrné, že poškozená hovořila o jednom z dřívějších pohlavních styků s obžalovaným v tom smyslu, že zatímco obžalovaný se na ní vrhnul, ona to nechtěla. Tato zjištění zapadají velmi přesně do výpovědi poškozené, kterou učinila v rámci trestního řízení a naopak se vymykají tomu, jak vztah s poškozenou v jeho závěrečné fázi líčil obžalovaný (v cíle komunikaci s ostatními nezletilými dívkami přes aplikaci messenger nadto sám nejednou hovořil o to, že je jeho vztah v krizi). Dle názoru soudu lze uzavřít, že obžalovaný nebyl v u poškozené vítán, a to i z vůle nezletilé poškozené, přesto ji urputně obtěžoval a vše vyústilo až v jednání, pro které byl následně zatčen a umístěn do vazby. Koneckonců naznačené počínání obžalovaného neustalo ani po jeho vzetí do vazby, kdy si neodpustil další korespondenci vůči poškozené. Za daných okolností nelze mít za pravdivou verzi skutkového děje, kterou předložil obžalovaný, tj. že po jeho nečekaném příjezdu do dne 31. 8. 2020 se s ním poškozená dobrovolně vydala pryč od místa bydliště, aniž dala komukoliv vědět, byť krátce před tím příjezd domů potvrzovala. Stejně tak její odjezd z do Kladna po prvním pohlavním styku s obžalovaným nelze mít dle názoru soudu za dobrovolný, uvážíme-li, že šlo o noc před prvním školním dnem a je tedy nesmyslné, aby jí trávila nejprve cestou do Kladna a následně snad ještě zpět do . Poškozená za sebou měla celodenní výlet do Telče za partnerem (samo o sobě vypovídá, jak se poškozená stavěla ke vztahu s obžalovaným) a přáteli, proč je krajně nepravděpodobné, že by se na první školní den „připravovala“ způsobem, který vyplývá ze skutkové verze předestřené obžalovaným. I z těchto časových okolností proto soud dovodil, že počínání poškozené dobrovolné nebylo a jednala z donucení obžalovaného.
34. Soud při svém hodnocení skutkového děje zvažoval také reakce poškozené. Předně je dalek toho, aby jen na základě videozáznamu hodnotil to, zda je chování poškozené adekvátní tomu, že byla

krátce před tím dvakrát znásilněna. Reakce na stres mohou být velmi individuální a různé a na základě dojmu obhajoby si nelze činit jakékoliv závěry, které by snad bylo možno považovat za důkazně podložené. Znalci vyšetřující poškozenou u ní shledali symptomy posttraumatické reakce, pročež soudu neshledal nic, co by jej přimělo k polemice s těmito závěry. Koneckonců znalkyně z odvětví psychiatrie měla možnost část výsledku poškozené v rámci hlavního líčení zhlédnout, a teprve poté bylo přistoupeno k jejímu výsledku, aniž v jeho rámci svá zjištění a závěry ohledně poškozené upravovala. Je nepochybné, že poškozená má za sebou velmi komplikované dětství a několik zážitků, které její psychiku ovlivnily, nicméně veškeré tyto skutečnosti měli znalci při zpracování odborného posudku k dispozici a do svých úvah je zahrnuli, a to včetně dřívějších posudků zpracovaných k osobě poškozené, kdy konstatovali, že jejich závěry ohledně poškozené se dřívějším závěrům nevymykají. Dle mínění soudu, je takováto projekce dřívějších znaleckých posudků do dokazování v nynější věci zcela dostatečná a adekvátní a nelze si na podkladě starších znaleckých posudků s odstupem let dotvářet závěry o skutkovém ději v této věci, zvláště, když jediní znalci, kteří měli možnost poškozenou posoudit po inkriminovaných prožitcích, jsou ti, kteří svůj posudek zpracovali pro účely probíhajícího trestního řízení. Pakliže bylo obhajobou namítáno, že poškozená, měla-li být skutečně znásilněna, jednala nelogicky, když nevyužila žádné z možností útěku, které se nabízely v době, kdy na obžalovaného čekala v autě, popř. v době, když šli na benzinovou stanici, kde obžalovaný kupoval bagety k jídlu a byla zde přítomna obsluha, není ani takovéto počínání poškozené ničím, co by její výpověď ohledně znásilnění v očích soudu znevěrohodňovalo. Poškozená sama poskytla vysvětlení, které se jeví zcela pochopitelné, kdy hovořila v tom směru, že měl z obžalovaného velký strach, a to i při vědomí jeho trestní minulosti a nechtěla se dopustit čehokoliv neuváženého (v tomto směru jí nabádala i matka), co by pro ni či její blízké mohlo mít případné fatální následky. Těmto tvrzením poškozené ostatně odpovídá i výpověď slyšeného svědka prap. O [REDACTED] B [REDACTED], který uvedl, že i ve chvíli, kdy již hovořila s policií a musela si tedy být vědoma, že je v bezpečí, byla poškozená silně vystrašená a mluvit s nimi začala až ve chvíli, když již byla bezpečně mimo vůz obžalovaného, což zcela zapadá do kontextu toho, jak a proč se chovala po celou dobu, co jí byl obžalovaný nablízku. Nelze opomíjet, že poškozená je nezletilá dívka, která se nacházela v noci v pro ni cizím městě, kde se neorientuje, a to tím spíše za tmy. V době, kdy byla s obžalovaným na čerpací stanici, navíc byla krátce po užití prášků na bolest, o které se vyjadřovala tak, že jí zprvu neumožňovala ani pořádně stát, což spolu s psychickým rozpoložením po tom, čím si prošla, jistě nebyly podmínky nahrávající neuváženému útěku, pročež je její chování z hlediska soudu pochopitelné a logické.

35. Výpovědi poškozené se nijak nevymykají ani lékařské zprávy a zjištěná poranění na jejím těle, kdy z hematomů na krku a z poranění v oblasti konečníku poškozené je patrné, že k pohlavnímu styku poškozené a obžalovaného nedošlo dobrovolně, ale s užitím násilí, byť sama poškozená přiznala, že v rámci samotných pohlavních styků se její odpor omezil na minimum, což odpovídá tomu, že nebyla poraněna zásadnějším způsobem.
36. Ani v chování poškozené po zadržení obžalovaného nespátřuje soud nic, co by její výpověď podkopávalo co do důvěryhodnosti. Svědek B [REDACTED] který byl prvním, kdo mohl její chování nezaujatě hodnotit, hovořil o tom, že působila velmi rozrušeně a její chování bylo autentické, a odpovídalo i tomu, jak se pohybovala. Sama poškozená při tom neprojevovala žádnou nemístnou horlivost, aby mohla policistům nahonem sdělit vše, co se jí mělo stát. Toto ostatně zaznamenali i další slyšení svědci (přátelé a rodiče), kterým se nijak přehnaně nesvěřovala, aby snad poutala v tomto ohledu jejich pozornost. Svědek K [REDACTED] se dokonce vyjadřoval v tom smyslu, že na něj poškozená působila dojmem, jako by se nic nestalo, což je však třeba vnímat i v tom ohledu, že jeho zájem o ní je a byl jen velmi povrchní a starost o poškozenou přenechává více na matce poškozené. Také výpověď svědka V [REDACTED] do těchto zjištění pasuje, kdy tento hovořil o tom, že si s poškozenou v rámci jejich kamarádství píší a volají, přičemž poškozená toto téma sama od

sebe nevytahovala, a když se jí na to ptal, stalo se nejednou, že o událostech hovořila v pláči. Že by snad konečné závěry ohledně případného znásilnění poškozené mohlo vyloučit to, že již v minulosti vícekrát oběti sexuálně motivované a násilné trestné činnosti byla, je úvaha, která je rovněž nepřijatelná. Byť nelze z pozice soud kvantifikovat pravděpodobnost takového stavu, podstatné je, že jej nelze vyloučit a je vždy třeba pracovat s důkazy v každém z těchto případů separátně a zabývat se jimi nikoliv pod tíhou dojmů, ale naopak. Te že se obhajobě nejeví pravděpodobné, aby byla poškozená počtvrté v životě obětí znásilnění, není nic, co by mělo a mohlo ovlivnit objektivní posouzení nashromážděných důkazů, na jejichž podkladě si je soud jist, že lze bezpochyby vyslovit závěr, že v tomto případě oběti znásilnění (a to vícenásobného) byla. Zohlednit je třeba také to, že určujícím hybatelem v těchto případech zpravidla nebývá náhoda, pročez je třeba zmínit, že poškozená si ve svém stále nezletilém věku (tak jako mnoho jejích vrstevnic) počíná na sítích (ať už sociálních či internetové obecně) zjevně neopatrně a bez domýšlení možných následků při navazování kontaktů (viz znalecký posudek či výpověď svědka Z██████), což jde naproti tomu, že může mnohem častěji narážet na vztahy, které jsou rizikové, zvláště když je na druhé straně osoba, která naopak na síti působí v pozici „lovce“, který tento typ naivních kontaktů vyhledává (viz podrobný přehled konverzací obžalovaného přes aplikaci messenger).

37. Obžalovaný si do jisté míry sám protičeří, pokud na jedné straně popíral, že by vůči němu poškozená měla v době jeho návštěvy negativní emoce, když na druhou stranu naznačuje, že celé jeho stíhání je výsledkem plánu matky poškozené a jí samotné, kdy se jej z ničeho nic rozhodla záměrně poškodit a dostat do vězení způsobem, který však vyžadoval jeho zřejmě nevědomé zapojení spočívající v neohlášené návštěvě v██████ a odvozu poškozené do Kladna bez vědomí kohokoliv dalšího, čímž teprve záminku pro plán poskytl. Nesmyslnost ohledně hypotézy koordinovaného plánu naplno vyznívá také ve světle zjištění o dřívějších fázích vztahu mezi poškozenou a obžalovaným. Pokud by poškozená chtěla obžalovanému záměrně uškodit křivým obviněním, mohla ho hlásit již po útěku z Máchova jezera, případně z Kladna, které jak poškozená, tak její matky líčily ve shodě.
38. Na základě uvedeného má soud za prokázané, že ze dvou proti sobě stojících výpovědí poškozené a obžalovaného je pravdivou ta verze skutkového děje, kterou prezentovala poškozená, jejíž výpověď nachází oporu v dalších důkazech, které byly v rámci hlavního líčení provedeny. V kontextu všech provedených důkazů dospěl soud k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného, který se odráží v popisu jeho jednání ve výrokové části rozsudku. Soud má za spolehlivě a bez pochybností prokázané, že se skutky staly tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, a že to byl právě obžalovaný, kdo byl jejich pachatelem.
39. Pakliže po skutkové stránce a co se týče prokazování, šlo o věc vcelku rozsáhlou, odlišná je situace co do hodnocení právního. Na základě skutkových závěrů, k nimž soud po provedeném dokazování dospěl lze uzavřít, že právní hodnocení užité již v rámci obžaloby, bylo zcela přiléhavé a odpovídající. Soud tedy po právní stránce hodnotil počínání obžalovaného jako trestné činy vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku. Obžalovaný násilím poškozené nejen hrozil, ale i jím na ni přímo působil, a to jak v souvislosti s oběma pohlavními styky, které na ní vykonal, tak také v souvislosti s nedobrovolným odjezdem poškozené z██████ do Kladna. Násilně se ostatně obžalovaný vůči poškozené choval již v okamžiku prvotního napadení, v jehož důsledku ztratila poškozená v blízkosti svého bydliště mobilní telefon a další osobní věci. Pokud jde o pohružku násilí, je po právní stránce tento znak naplněn i tím, že směřovala nikoliv vždy vůči samotné poškozené, ale i vůči její matce. Z hlediska kvalifikované skutkové podstaty trestného činu znásilnění dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku je ze způsobu provedení, jakým obžalovaný sexuální akty na poškozené vykonal naplněn znak předvídaný písm. a) a s ohledem na věk poškozené, které bylo v době

spáchání trestného činu 16 let, také znak dle písm. b) zmíněného ustanovení. V souladu s § 126 tr. zákoníku se dítětem rozumí osoba mladší osmnácti let, což poškozená splňuje a obžalovaný si byl tohoto faktu nepochybně vědom.

40. Po subjektivní stránce veškeré jednání obžalovaného vykazuje nezpochybnitelné znaky tzv. přímého úmyslu. Dle mínění soudu nelze jednání obžalovaného hodnotit jinak, než právě jako úmysl přímý, neboť ze způsobu, jakým si obžalovaný počínal, není možno pochybovat o tom, že zcela jistě věděl, co činí a činil tak vůči poškozené vědomě a záměrně.
41. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému okolnosti případu významným způsobem přitěžují. Jednak svým jednáním naplnil znaky vícero trestných činů, a to v nejzávažnější formě zavinění – přímém úmyslu, kdy zvláště závažného zločinu znásilnění se dopustil ve více útocích. Přehlédnout nelze ani zřejmou plánovitost, se kterou si obžalovaný celou věc připravil a jak si na poškozenou počínal v místě jejího bydliště. Projednávaného jednání (zvláště závažného zločinu) se nadto obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení a současně v době nikterak zásadně vzdálené od jeho propuštění z dlouhodobého trestu odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že již byl v minulosti obžalovaný za zvláště závažný zločin potrestán, splňuje v této věci podmínky pro užití § 59 odstavec 1 tr. zákoníku, k jehož aplikaci však soud nepřistoupil, když usoudil, že zákonná sazba pro ukládání trestu vymezená § 185 odst. 2 tr. zákoníku je v této věci dostatečná. Polehčující okolnosti, které by mohly směřovat úvahy ohledně trestu pro obžalovaného příznivějším směrem, na straně obžalovaného shledány nebyly žádné. Při zohlednění všech předestřených aspektů vyhodnotil soud jako adekvátní typově nejprísnejší trest v podobě odnětí svobody, kdy je třeba významně zdůraznit ochrannou funkci trestu u osoby, která se opakovaně dopouští velmi závažné trestné činnosti násilného charakteru na ženách. Pokud jde o samotnou výměru, trest je v případě obžalovaného ukládán v horní čtvrtině zákonné trestní sazby, což potrestání, které se jeví jako odpovídající i při zvažování té skutečnosti, že lze za daných okolností reálně očekávat přeměnu původně podmíněného odsouzení z rozhodnutí Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou v trest již přímo spojený s odnětím svobody, což bude pro obžalovaného znamenat další rok za mřížemi.
42. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť u něj je dána jedna ze zpřísnujících okolností podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice, a to konkrétně uložení nepodmíněného odnětí svobody ve výměře nejmeně 8 let.
43. Pokud se jedná o nároky poškozených, k trestnímu řízení se řádně a včas připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a to s nárokem na léčebné výlohy vzniklé v souvislosti s léčbou poškozené. Dle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky částku ve výši 3 655 Kč, která byla ze strany pojišťovny doložena podrobným výpisem léčebných výloh, jež vznikly v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného, který poškozené léčená poranění způsobil.
44. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody, resp. náhradu nemajetkové újmy připojila rovněž poškozená Š. M., a to formou písemného návrhu podaného prostřednictvím zmocněnce, kdy uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy v částce 150 000 Kč. Na základě tvrzení, kterými byl daný nárok odůvodněn, a o něž se opírá, však nebylo možno nároku poškozené v rámci adhezního řízení vyhovět, kdy je nutno podotknout, že nárok poškozené opakovaně operuje jen s rovinou tvrzení a důkazní se nikterak nevěnuje, což významným způsobem limituje možnosti soudu stran uplatněného nároku. Adhezní řízení je samo sobě jakýmsi průnikem občanskoprávního řízení do řízení trestního a perspektivou a v duchu

občanskoprávního pojetí náhrady nemajetkové škody je třeba k nároku poškozené přistoupit. Tento je z pohledu soudu pro přiznání nemajetkové škody nedostatečný, přičemž dokazování v daném směru by přesahovalo účel a potřeby tohoto trestního řízení a neúměrně by jej protáhlo. Poškozená byla proto se svým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 4. května 2021

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu